ΕΝΑΣ ΜΙΚΡΟΣ ΑΣΤΗΡ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

ΣΠΑΝΚΥ, Ο ΠΙΤΣΙΡΙΚΟΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΣ

(Πῶς ἔγινε ἠθοποιὸς ὁ μικρούλης Ρόμπερτ Οὐίλλιαμ Μάκ Φάρλαν).

Η τύχη παίζει μεγάλο ρόλο στὴν σταδιοδρομία τῶν περισσοτέρων ἀπὸ τοὺς ἠθοποιοὺς καὶ τὶς καλλιτέχνιδες τοῦ κινηματογράφου. Καὶ καθένας θὰ ἐκπλαγῆ ὅταν μάθει πάσοι ἀπὸ τοὺς ἀστέρας ποὺ θαυμάζει καὶ χειροκροτεῖ δρείλουν τὴν δόξα τους ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον σὲ μιὰ ἰδιοτροπία τῆς τύχης.

Ἂς πάρουμε π.χ. τὴν Καρὲν Μόρλεϋ, τὴν σπιρτόζα πρωταγωνίστρια τόσων ἀμερικανικῶν ταινιῶν.

Ἐπὶ μῆνες ὁλόκληρους ἡ Κάρεν γύριζε ἀπὸ στούντιο σὲ στούντιο γυρεύοντας κανένα μικρὸ ρόλο, ἔστω καὶ κομπάρσας. Καὶ ἂν δὲν τύχαινε νὰ βρεθῆ στὸ στούντιο τῆς ἑταιρείας Μετρο—Γκολντουίν, τὴν ἡμέρα ἀκριβῶς ποὺ ἕνας σκηνοθέτης χρειαζόταν μιὰ νέα γιὰ νὰ παίξη μιὰ δακμαστικὴ σκηνὴ μὲ τὸν Ρόμπερτ Μονγκόμερυ, κατὰ πάσαν πιθανότητα θὰ ἐξακολουθοῦσε καὶ σήμερα ἀνάμη νὰ γυρίζη τὰ στούντιο ψάχνοντας νὰ βρῆ δουλειά.

Ἐπίσης ἂν ἡ χαριτωμένη Ντόροθυ Οὐίσσων δὲν τύχαινε νὰ μπῆ μέσα στὸ γραφεῖο τοῦ προϊσταμένου της γιὰ νὰ τοῦ παραδώση μιὰ ἐκστολή ποὺ εἶχε δακτυλογραφήσει, τὴ στιγμὴ ἀκριβῶς ποὺ μέσα σὲ γραφεῖο βρισκόταν ὁ διευθυντὴς τοῦ προσωπικοῦ μιᾶς μεγάλης κινηματογραφικῆς ἑταιρείας, ὁ ὁποῖος διέκρινε σ' αὐτὴ τὴ μέλλουσα θέσπεσα, θὰ ἐξακολουθοῦσε νὰ εἶνε ἀκόμη δακτυλογράφος, μιὰ ἀπὸ τὶς ἄπειρες δακτυλογράφους τοῦ Χόλλιγγουντ, ἀντὶ νὰ θεωρῆται ὡς μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ χαριτωμένες νεαρὲς δεντέττες τοῦ κινηματογράφου.

Ἴδιο συνέβη καὶ μὲ τὸν μικρὸν Σπάνκυ, τὸν νεώτερο καλλιτέχνη τῆς ὀθόνης. Ἂν ἡ θεία του, ἡ κυρία Φρύ, δὲν ἀποφάσιζε νὰ φροντίση μόνη της μὲ τὴν σταδιοδρομία τοῦ ἀνεψιοῦ της, ὁ μικρὸς θὰ βρισκόταν σήμερα καὶ θὰ ἔπαιζε στὸ περβόλιν τοῦ σπιτιοῦ του στὸ Τέξας, ἀντὶ νὰ διαπρέπη μικρὸς καὶ μεγάλος μὲ τὶς κωμῳδίες ποὺ παίζει.

Ἡ κυρία Φρύ, ἡ θεία τοῦ μικροῦ καλλιτέχνη, ἔφερε πίσω νὰ ἐπισκεφθῆ τὴν παντρεμένη ἀδελφή της στὴν μακρὴ πόλι ποὺ κατοικοῦσε καὶ ἐκεῖ παρατήρησε καὶ πρόσεξε τὶς ἐξαιρετικὲς ἱκανότητες καὶ τὴν καταπληκτικὴ ἐξυπνάδα τοῦ μικροῦ Ρόμπερτ, ποὺ τὴν ἐποχὴ ἐκείνη δὲν εἶχε κλείσει ἀκόμη τὰ πέντε του χρόνια. Σὰν πρακτικὴ Ἀμερικανίδα ποὺ ἦταν ἡ κ. Φρύ, ἀποφάσισε νὰ ἐκμεταλλευθῆ τὰ χαρίσματα αὐτὰ τοῦ ἀνεψιοῦ της. Τὸν ἔβαλε λοιπὸν νὰ ποζάρη γιὰ τὶς φελάμες ἑνὸς ἀρτοποιείου τῆς πόλεως καὶ τοῦ πῆρε μάλιστα μιὰ μικρὴ ἀμόλυβδα ταινία, στὴν ὁποία ὁ μικρὸς ἔκεκρασσε τὴν νοστιμάδα καὶ τὰ χαρίσματα τοῦ πρωτόμου αὐτοῦ ψωμοῦ ποὺ κάνει τὰ παιδάκια περιχαρὴ καὶ ροδοκόκκινα, ὅπως εἶνε κ' αὐτὸς ὁ ἴδιος.

Ἐννοεῖται ὅτι γιὰ μιὰ τέτοια φελλάμα δὲν μπορεῖ νὰ χρησιμοποιηθῆ ἀποιοδήποτε ἀγόρακι. Πρέπει νὰ ἔχη τὴν χάρι, τὴν ἐξυπνάδα, καὶ τὴν νοστιμιὰ τοῦ μικροῦ Σπάνκυ, χαρίσματα ποὺ δὲν βρίσκονται σὲ ὅλα τὰ παιδιά.

Ἡ φελλάμα αὐτὴ εἶχε μεγάλη ἐπιτυχία καὶ τότε ἡ κυρία Φρὺ ἀποφάσισε νὰ γράψη στὰ στούντιο Χόλ. Ρότς, ποὺ θυγάζει ἀπολειστικῶς παιδικὲς κωμῳδίες, καὶ νὰ στείλη μερικὲς φωτογραφίες τοῦ μικροῦ ἀνεψιοῦ της μὲ τὴν προσθήκη ὅτι, ἂν τοῦς ἄρεσαν μποροῦσε νὰ τοὺς στεῖλη καὶ μιὰ μικρὴ κινηματογραφικὴ ταινία ὅπου ποζάρει πάλι ὁ ἴδιος μικρός. Ὁ σκηνοθέτης Μάκ Γκόβαν, ποὺ διαθέτει ἕνα τῆς παιδικὲς κωμῳδίες, βρῆκε πραγματικῶς μεγάλο ἐνδιαφέρον στὶς φωτογραφίες τοῦ Σπάνκυ καὶ ὅταν εἶδε καὶ τὴν ταινία ἐκάλεσε ἀμέσως τὸ ἀγόρακι στὸ Χόλλιγγουντ.

Στὴν πρώτη σκηνὴ ὅμως αὐτὴν ἐπενέβη ὁ πατέρας τοῦ μικροῦ Σπάνκυ. Δὲν ἐννοοῦσε νὰ ἐγκαταλείψη τὴν ἐργασία του, δὲν ἐννοοῦσε νὰ μετακομίση τὴν οἰκογένειά του σὲ ἄλλη πόλι καὶ μάλιστα στὸ Χόλλιγγουντ καὶ τέλος δὲν ἤθελε νὰ κάνη τὸν γυιό του ἠθοποιὸ τοῦ κινηματογράφου. Μὲ μεγάλη δυσκολία κατώρθωσαν νὰ τὸν πείσουν ὅτι ἔστω λίγο χρόνο νὰ ἐργασθῆ ὁ μικρὸς στὸν κινηματογράφο, γιὰ νὰ γίνη ἀλλοίωση ἡ οἰκογένεια οἰκονομικῶς ἀνεξάρτητη καὶ γιὰ νὰ μπορέση κ' ὁ ἴδιος ὁ γυιός του νὰ σταδιοδρομήση.

Κ' ἔτσι ὁ μικρὸς καλλιτέχνης πῆγε στὸ Χόλλιγγουντ καὶ ἔπαιξε μιὰ σκηνὴ στὸν κινηματογραφικὸ φακό. Ἡ πρώτη του κωμῳδία ἦταν πραγματικὸς θρίαμβος. Τὰ παιδάκια ἐνθουσιάστηκαν μὲ τὸν μικρὸ καλλιτέχνη, μὰ καὶ οἱ μεγάλοι ἐγέλασαν μαζύ του καὶ ἐθαύμασαν τὴν ἀφοσιώτητά του καὶ τὴν χάρι του. Μετὰ τὸν διάσημο Τζάκυ Κοόγκαν, ὁ χαριτωμένος σὰν κ' αὐτόν.

Μὲ ὁ μικρὸς Σπάνκυ δὲν εἶνε μονάχα ὡς καλλιτέχνης ἀξιοθαύμαστος. Καὶ ὅ[illegible]

τα στὸ στούντιο γιὰ τὸ γύρισμα κάμμιᾶς ταινίας, περνάει τὴν περισσότερη ὥρα στὸ περιβόλι τοῦ σπιτιοῦ του παίζοντας μὲ τὴν ἄμμο ἢ παίζοντας τὰ δυὸ χρυσόψαρα ποὺ στολίζουν τὴν στέρνα του. Τὰ χρυσόψαρα αὐτὰ τὰ ὀνομάζει «Μίσαν καὶ «Ἴκιν», ἀλλὰ δὲν μπορεῖ, λέει, νὰ ξεχωρίση ποιὸ εἶνε τὸ ἕνα καὶ ποιὸ εἶνε τὸ ἄλλο, γιατί... μοιάζουν πολὺ μεταξύ τους!

Τοῦ ἀρέσουν ἐπίσης πολὺ τὰ ἄλογα καὶ ἦταν ἐξαιρετικὰ ἱπερήφανος ὅταν μιὰ μέρα ὁ Τόμ Μίξ, ὁ διάσημος ἀστὴρ—καουμπόϊ, τὸν ἔπηρε μαζύ του καβάλλα ἐπάνω στὸ ἄλογό του, τὸν περίφημο Τόνυ.

Ἐννοεῖται ὅτι λαμβάνει ἕνα πλῆθος δώρων, ὄχι μονάχα ἀπὸ τοὺς γνωστούς του καὶ τοὺς φίλους του, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἀγνώστους θαυμαστάς του ἀνάμεσα. Τὰ περασμένα Χριστούγεννα τὸ στούντιο ἄπου ἐργάζεται τοῦ προσέφερε μιὰ ἀτομοκρατική ὡς δῶρο, τοῦ ὑποσχέθηκαν δὲ ὅτι ἐφέτος θὰ τοῦ χαρίσουν ἕνα μεγάλο ἠλεκτρικὸ τρένο. Καὶ ὁ μικρὸς Σπάνκυ περμένει ἀπὸ τώρα μὲ ἀνυπομονησία πότε νὰ ἔρθη ἡ εὐτυχισμένη αὐτὴ ἡμέρα. Ἕνα «τοῦφ-τοῦφ» ἠλεκτρικὸ εἶνε τὸ μεγαλείτερό του ὄνειρο.

Ὅταν βρίσκεται στὸ στούντιο ὁ Σπάνκυ ἐργάζεται μὲ μιὰ ὑπακοὴ καὶ μιὰ προθυμία πραγματικῶς κατεπλήκτικη. Ὅταν πρόκειται νὰ κάνη κάτι ποὺ νὰ χρειάζεται μεγαλείτερη προσοχή, ὁ σκηνοθέτης τοῦ τὸ ἐξηγεῖ καὶ ὁ μικρὸς Σπάνκυ τὸ ἐκτελεῖ κατὰ γράμμα. Τὸ ἴδιο συμβαίνει κ' ὅταν πρόκειται νὰ τὸν φωτογραφήσουν γιὰ φελλάμα. Τοῦ δημάνουν ἐκ τῶν προτέρων πόσες πόζες πρέπει νὰ σταθῆ, νὰ τοῦ πάρουν. Καὶ δὲν ἐννοεῖ μὲ κανένα τρόπο νὰ σταθῆ γιὰ περισσότερες πόζες ἀπὸ τὶς σημαινομένες. Ἂν τοῦ ποῦν νὰ σταθῆ γιὰ νὰ τοῦ πάρουν τέσσερες φωτογραφίες, θὰ σταθῆ γιὰ τέσσερες, ὄχι ὅμως γιὰ περισσότερες. Εἶνε ἄνδρας καὶ δὲν ἐννοεῖ νὰ τὸν κοροϊδεύουν. Τὰ πιστόλια καὶ τὰ ντουφέκια τοῦ ἀρέσουν ὑπερβολικά. Ὡστόσο ὅμως ὁ κρότος τοῦ πυροβολισμοῦ τὸν τρομάζει πάντα κάπως. Γ' αὐτὸ ὁ σκηνοθέτης Μπόμπ Μάκ-Γκόβαν τὸν προειδοποιεῖ πάντοτε ὅταν σὲ κωμῳδία σκηνὴ πρόκειται νὰ πέσουν πιστολιές. Τοῦ λέει μάλιστα πόσες πιστολιὲς θὰ πέσουν. Θ' ἀκουσθοῦν π.χ. τρία φυτοῦφ καὶ δὲν πρέπει νὰ τρομάξη. Καὶ ὁ μικρὸς Σπάνκυ μένει σύμφωνος μιὰ καὶ πρόκειται νὰ κάνη εὐχαρίστηση στὸ «Θεῖο Μπόμπο».

Γιατί, γιὰ τὰ παιδάκια ποὺ παίζουν στὶς κωμῳδίες αὐτὲς ὁ σκηνοθέτης Μπόμπ Μάκ Γκόβαν εἶνε «ὁ Θεῖος Μπόμπο», ὁ λαοφιλὴς κ' ἀξιοθαύμαστος θεῖος Μπόμπ. Εἶνε τὸ εἴδωλο τοῦ μικροῦ Σπάνκυ, τὸν ἀγαπᾶ δὲ σὲ τέτοιο σημεῖο, ὥστε ἐδήλωσε ὅτι τὸν προσμένει ἀκόμη κ' ἀπ' τὰ... μακαρόνια! Κ' ἡ σύγκρισις αὐτὴ πρέπει νὰ θεωρηθῆ ὡς ἐξαιρετικὴ τιμητικὴ γιὰ τὸν κύριο Μάκ Γκόβαν, γιατί γιὰ τὸν μικρὸ καλλιτέχνη δὲν ὑπάρχει θαυμαστότερο πράγμα ἀπὸ τὰ μακαρόνια. Εἶνε τὸ ἀγαπημένο του φαγητὸ καὶ ἂν τοῦ τὸ ἐπέτρεπαν δὲν θὰ ἔτρωγε ποτὲ τὶς ἄλλο ἀπὸ τὸ πρωὶ ὡς τὸ βράδυ.

Ὁ μικρὸς καλλιτέχνης βρίσκει ἐξαιρετικὰ διασκεδαστικὴ τὴ δουλειὰ του στὸ στούντιο καὶ τὸ σπουδαιότερο εἶνε πὼς ἔχει διατηρήσει τὴν ἀπλότητα καὶ τὴν φυσικότητά του καὶ δὲν τὸ ἔχει πάρει ἐπάνω του, ὅπως θὰ ἔκανε ἀποιοδήποτε ἄλλο παιδὶ στὴ θέσι του. Δὲν εἶνε καθόλου ματαιόδοξος.

Μιὰ μέρα ἦταν κουρασμένος καὶ θαρυσταν νὰ τελειώση κάποια σκηνή. Ὁ σκηνοθέτης διαξόταν καὶ θέλησε νὰ τὸν φιλοτιμήση.

— Πρέπει νὰ δουλέψης γερά, μικρέ μου, τοῦ εἶπε, εἰδεμὴ δὲν θὰ γίνης ποτὲ σὰν ὁ μεγάλος Σπάνκυ.

— Δὲν θέλω νὰ γίνω ὁ μεγάλος Σπάνκυ, ἔκανε περιφρονητικὰ ὁ μικρός. Θέλω νὰ μείνω πάντοτε ὁ Ρόμπερτ Οὐίλλιαμ Μάκ-Φάρλαν!

Σὲ ὅλους ποὺ τὸν ρωτοῦν τ' ὀνομά του δὲν λέει ποτὲ τὸ καλλιτεχνικό του ψευδώνυμο, ἀλλὰ πάντοτε ὁλόκληρο τὸ οἰκογενειακό του ὄνομα.

Ἔχει ἀχαλίνωτη φαντασία. Ἐνθουσιάζεται μὲ τὰ παραμύθια, τὶς ἱστορίες καὶ τὶς περιπετειώδεις καὶ θεαματικὲς ταινίες. Ἡ ταινία ποὺ τοῦ ἄρεσε περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλη ἦταν ὁ Ταρζὰν καὶ γι' αὐτὸ τὸν λόγο ὁ ἀγαπημένος του ἠθοποιὸς εἶνε ὁ Τζόνυν Βαϊσμύλλερ ποὺ πρωταγωνίστησε σ' αὐτὴ τὴν ταινία. Ὁ ἀθλητικὸς Τζόνυν καὶ ὁ μικρούλης Σπάνκυ ἔχουν γίνει τώρα πρῶτοι φίλοι καὶ ὁ ἐνθουσιασμὸς τοῦ Σπάνκυ εἶνε ἀπερίγραπτος, γιατί ὁ Βαϊσμύλλερ τοῦ ὑποσχέθηκε ὅτι θὰ τὸν μάθη κολύμπι.

Ὁ Σπάνκυ ἔχει κ' ἕναν μικρότερο ἀδελφό, τὸν Τόμμυ, ποὺ τώρα εἶνε μόλις τριῶν ἐτῶν καὶ μαθαίνει σὲ ὅλα τὸν ἔνδοξο ἀδελφό του. Θὰ τὸν δοῦμε ἄραγε κ' αὐτὸν μιὰ μέρα πρωταγωνιστὴ σὲ κάποια κωμῳδία; Γιατί ὄχι;...

Ὁ μικρὸς Σπάνκυ